

warunkowego dostosowania autoprezentacji, które minimalizuje tarcie bez pełnej asymilacji. Kamuflaż nie polega na uchodzeniu za kogoś innego, ale na wtapianiu się w otoczenie na tyle, aby uniknąć rozpoznania lub przeszechowania. Koncepcja ta, zamiast wychodzić od teorii, zrodziła się bezpośrednio z badań terenowych i wypracowana została przez Autorkę także w teoretyzowaniu procesów tożsamościowych w sytuacji upolitycznionej mobilności.

Poprzez przykłady rozpoznawania akcentu, swobodnego kwestionowania polityki i wyzgiwania się definicjom tożsamości, artykuł zwraca uwagę na pracę afektywną i sytuacyjny spryt niezbędne do zachowania społecznej relewancji bez stawiania się nadmiernie "czytelny". W ten sposób przyczynia się do badań nad postnarodową podmiotowością i mikropolityką uznania, oferując nowe spojrzenie na to, jak tożsamość jest przeżywana – a nie tylko deklarowana – w jednym z najbardziej ideologicznie naładowanych kontekstów migracyjnych w obszarze oddziaływania współczesnych Chin.

Adres URL źródła: <https://www.etnologia.uw.edu.pl/institut/publikacje/camouflage-truth>

Odniesienia

[1] <https://www.etnologia.uw.edu.pl/institut/publikacje/camouflage-truth>

[2] <https://doi.org/10.1080/14649373.2025.2574226>

[3] <https://etnologia.uw.edu.pl/institut/ludzie/doktoranci/ai-ke>